

SLADKÝ ŽIVOT

Chantelle Shawová
Setkání
v Sethbury Hall

CHANTELLE SHAWOVÁ

SETKÁNÍ
V SETHBURY HALL

PŘEKLAD

ČESTMÍR JONÁŠ

Milá čtenářko,

potřetí a naposledy se setkáte s vnučkami řeckého miliardáře, který se rozhodl, že dívky, o něž pečuje, se dobře provdají! A tentokrát si neurčil vůbec přízemní cíl. Zoe, hlavní hrdinka příběhu nazvaného Nevěsta pro šejka, se totiž podle jeho vůle má stát princeznou! Asi Vás nepřekvapí, že se to celé trochu zvrtně. Starý pán ale nakonec svého dosáhne!

O královský purpur jde i v dalších dvou příbězích tohoto měsíce. Asi Vás zaujme především povídka pojmenovaná Miss nevěsta. Její hlavní hrdina, pohádkově bohatý a pohádkově krásný šejk, si totiž vybírá svou vyvolenou na „trhu nevěst“. Že by Vás zajímalo, jak může něco tak pošetilého skončit? Stačí se začíst!

V několika dalších příbězích vedle lásky, vášně a něhy hraje klíčovou roli pomsta. Ona láska a pomsta údajně často chodívají ruku v ruce, alespoň v knihách to tak bývá. Naštěstí v mých příbězích láska pomstu vždycky porazí! A i když jí to chvíli trvá, je to aspoň Pomsta plná něhy, jak jsem pojmenoval jeden z dalších příběhů, které si tento měsíc můžete přečíst.

S láskou

Váš Harlequin

Chantelle Shawová

SETKÁNÍ

V SETHBURY HALL

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:

Reunited by a Shock Pregnancy

První vydání:

Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2019

Překlad:

Čestmír Jonáš

Odpovědný redaktor:

Jiří Chodil

© 2019 by Chantelle Shaw

© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2020

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život DUO jsou ochranné známky,
jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly
použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

HarperCollins Polska sp. z o.o.

02-516 Warszawa, ul. Starościańska 1B lokal 24-25

Elektronické formáty: Woblink, Poland

ISBN 978-83-276-5243-0 (EPUB)

ISBN 978-83-276-5245-4 (MOBI)

ISBN 978-83-276-5244-7 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Příliš pozdě si uvědomila, že jít na svatbu bývalého manžela nebyl tak dobrý nápad, jak se zprvu zdálo.

Sienna Fisherová se horečnatě rozhlédla po přeplněném kostele a zkusila odhadnout, jestli se jí ještě nabídne možnost odejít tak, aby si toho nikdo z přítomných nevšiml. Rychle zjistila, že ne.

Seděla uprostřed plné lavice, hned vedle dívky, kterou před několika minutami našla, jak pláče ztracená mezi náhrobními kameny. Její vzlyky v Sienně probudily mateřské instinkty. Dovedla dítě do kostela a předala matce, která teď seděla po jejím druhém boku.

Varhaník začal hrát a ke klenbě rozlehlé lodi starobylého vesnického kostela se vznesly první tóny velebného Händelova *Příjezdu královny ze Sáby*. Shromážděnými proběhla vlna zájmu a všechny hlavy se jako na povel obrátily k hlavnímu vchodu, jimiž právě přicházela nevěsta.

Jen Sienna se teď dívala přímo před sebe, do zad Nika de Contiho, muže, kterého si před deseti lety právě v tomto svatostánku brala za manžela. Hned vedle něj stál před oltářem Danny, jeho mladší bratr.

Oba byli vysocí, Nico byl ale i tak o téměř deset centimetrů vyšší. I když mezi nimi byl pětiletý odstup, byli si bratři odjakživa blízcí. Nepřekvapilo ji,

že si Nico vybral za svědka právě jeho. Stejně to před deseti lety udělal i na jejich svatbě.

Když začal Nico zvolna otáčet hlavu ke vchodu, ucítila, jak jí v hrdle vázne dech. Čekala, že zaměří pohled na svoji nastávající, Nico ale zabloudil očima přímo k ní. Zdálo se, jako by ho na její přítomnost upozornil nějaký šestý smysl. S pocitem naprostého zoufalství a kruté trapnosti pochopila, že ani slaměný klobouk s širokou krempou nedovedl zakrýt její tvář tak dokonale, jak doufala.

Nepředpokládala, že se na jeho svatbě zdrží tak dlouho, aby si jí Nico stačil všimnout. Chtěla jen znovu alespoň na okamžik spatřit muže, kterého kdysi bláznivě milovala a který jí pak zlomil srdce.

Nepočítala ani s tím, že bude muset vejít do kostela. Nebýt plačícího dítěte, dál by se teď skrývala za náhrobky a spokojila se s krátkým pohledem na nevěstu a Nikův příjezd. I po letech měl slabost pro rychlá sportovní auta. Před slabou čtvrthodinou z bezpečného úkrytu sledovala, jak s bratrem prohodili pár slov s farářem a pak se všichni tři společně odebrali do kostela.

Teprve když se za nimi zavřely dveře, uvědomila si, že nedaleko štká ztracené dítě. Mezi shromážděné ji tak přivedla jen podivná náhoda.

Ucítila, jak se jí pod Nikovým pohledem začíná zmocňovat panika. Byla příliš daleko, než aby dovedla rozpoznat barvu očí, které ji probodávaly jako dva laserové paprsky, věděla ale, že jsou i dnes azurově modré jako bezmračné nebe nad yorkshirským vřesovištěm. Barva očí a stavba těla byla to jediné, co Nico zdědil po své anglické matce. Vše ostatní – téměř černé vlasy, tmavá brada a snědá pleť – svědčilo o jeho italských kořenech.

Před deseti lety byl Nico chlapecky přitažlivý ženich. Dnes mu bylo pětatřicet a jeho rysy ztvrdly do dokonalosti. I po letech zůstal až hříšně přitažlivý

a z jeho pružného šlachovitého těla vyzařovala síla a energie, kterou nedovedl zastřít ani elegantní oblek.

S námahou od něj odtrhla oči. Otráslo jí, jak na ni i dnes dovede zapůsobit. Byli rozvedení už osm let a Sienna chtěla věřit, že se na jeho svatbu vydala jen proto, aby se utvrdila v tom, jak dokonale se dovedla vyrovnat s minulostí. Teď mohla jen čekat, až Nico přeruší obřad a dá ji vykázat z kostela.

Ucítila, jak ji začínají pálit tváře při představě ponížení před obyvateli Much Matchamu, malé vesnice, ve které prožila celé dětství a dospívání. Kradmý pohled po přítomných ji alespoň trochu uklidnil – v kostele svatého Augustýna mnoho místních nebylo. Zdálo se, že většina hostů na svatbu přijela z Londýna nebo Verony, italského sídla Nikovy společnosti.

Nevědomky se vrátila pohledem k Nikově nebezpečně přitažlivé tváři a ucítila, jak se jí tělem šíří naléhavá žádostivost, kterou v ní vždy dovedl probudit jen on. Ještě méně pochopitelný byl majetnický pocit, který se dostavil hned po prvním pohledu na nevěstu. Chtělo se jí nahlas vykřiknout, že Nico patří a vždy bude patřit jen jí.

Nico, který si už za několik minut bude brát jinou, blesklo jí hlavou.

V očích jí píchly nečekané slzy, a když pak předstírala, že studuje seznam hostů, třásly se jí ruce. Když si seznam brala od muže, který do kostela uváděl svatební hosty, nedal jí ani příležitost vysvětlit, kdo je. „Trochu jsme se opozdili. Jste host nevěsty nebo ženicha?“

„Asi ženicha, řekla bych, ale...“

„Pak se tedy posaďte sem, prosím.“ S těmi slovy ji málem vhodil do příslušné lavice, kde teď byla z obou stran uvězněná mezi ostatními hosty a měla být svědkem toho, jak její bývalý manžel slibuje věčnou lásku ztělesnění nadzemského půvabu v nádherných

svatebních šatech, které právě proplouvalo uličkou mezi lavicemi.

Nevěsta zastavila vedle Nikova bratra.

„U přítomnosti Boha Otce, Syna i Ducha svatého jsme se tu dnes sešli, abychom byli svědky uzavření manželství Daniela a Victorie,“ zarecitoval farář.

To je Dannyho svatba!

Ucítila, jak se její duši šíří vlna zmatených citů. Vrátila se v myšlenkách do minulého víkendu, kdy navštívila svoji babičku v ošetřovatelském domě v Yorku, kam se devětaosmdesátiletá Rose Fisherová musela uchýlit před osmnácti měsíci.

„Každý týden mi sem z Matchamu chodí místní noviny. Překvapilo mě, když jsem se v nich dočetla, že se tvůj bývalý manžel bude znovu ženit,“ poznamenala babička nad čajem a sušenkami.

Sienně se po jejích slovech sevřel žaludek tak prudce, až musela se zarachocením šálek odložit na stůl, aby jí nevypadl z prstů. „Není jediný důvod, proč by se můj bývalý manžel nemohl znovu oženit,“ pronesla rádoby klidně.

Babičku tím ale neošálila, protože ta po ní ihned hodila pronikavým pohledem. „Nejspíš potřebuje, aby mu někdo pomohl se správou zámku Sethbury Hall a... a dal mu dědice.“

Po posledních slovech Sienna ucítila další nával bolesti. Její neschopnost donosit dítě byla jen další z mnoha věcí, nad nimiž raději nepřemýšlela. Stejně jako nikdy nemyslela na Nika, nemyslela ani na jeho dítě, o které před lety přišla.

„Koho si vlastně bude brát?“ optala se babičky a snažila se, aby z jejího hlasu zněl jen nepatrný zájem. Vzala si od ní noviny a rychle prošla sloupky věnované křtům a úmrtím v místní farnosti. Teprve za nimi našla oznámení sňatku Victorie Harringtonové a Domenica de Conti, který bude uzavřen desátého června v kostele svatého Augustýna v obci Much Matcham.

V novinách nebyla fotografie novomanželů, a když se teď Sienna dívala, jak se Danny usmívá na svoji novomanželku, napadlo ji jediné vysvětlení – novináři spletli jména bratrů de Contiových.

Zbytek obřadu jí splynul do rozmazané šmouhy. Jen jako v mátožném snu vnímala, jak farář prohlašuje Dannyho a Victorii za manžele. Když se pak pár vydal ke dveřím kostela a v lavicích začali vstávat hosté, stáhla se nenápadně ke zповědnici a zadoufala, že se jí uprostřed davu povede ve vhodné chvíli nepozorovaně vyklouznout ven.

„Co tu děláš, Sienna?“

Povědomý hlas, při jehož zvuku jí jako vždy změkla kolena, uslyšela ve chvíli, kdy ji už ode dveří dělilo jen pár kroků. Věděla, že jí nezbyvá než postavit se mu čelem a doufat, že jí už po prvních slovech nedojde odvaha. Narovnal se v ramenou, zhluboka se nadechla a obrátila se k němu. „Ahoj, Nico.“

Sledovala pohled jeho modrých očí a vnímala, jak se jí plíží po těle. Připadal jí trochu moc majetnický, a když uvážila, za jakých okolností se rozcházel, nebyl jí ani příliš příjemný. I tak ale ucítila, jak jí vzrušením tuhnou bradavky a nemusela se ani dívat dolů, aby si domyslela, že je to přes tenkou látku šatů jasně vidět.

Oblékla se tak, aby se snadno ztratila mezi svatebními hosty – do letních šatů, bot na vysokém podpatku a klobouku s širokou krempou, který jí měl clonit tvář a zabránit, aby ji poznal někdo z Nikových příbuzných a známých. Zalitovala, že si nevzala střízlivější oděv, protože tenké hedvábí šatů ji teď vzrušivě hladilo po těle a připomínalo společné noci plné vášně.

To ale bylo předtím, než jsi přišla o dítě a sex se začal plánovat podle grafů plodných a neplodných dní. Předtím, než mezi vás tvoje posedlost těhotenstvím vrazila klín.

Chmurně si znovu uvědomila, jak hloupé se dopustila chyby. Zcela jasně teď chápala, o co lepší by bylo, kdyby Nika už nikdy nespátřila a nemusela se tak znovu vyrovnávat s nesplněnými romantickými sny. Hned nato si ale uvědomila, že uznání v Nikových očích je opravdové. Nechala se tedy znovu okouzlit jeho syrovou smyslností a s trochou zoufalství připustila, že i po dlouhém odloučení na ni její tělo reaguje stejně prudce a nevypočitatelně jako před deseti lety.

„Sienna?“ vytrhl ji jeho netrpělivý hlas ze vzpomínek a vrátil do trapné přítomnosti. „Neviděl jsem tvoje jméno na seznamu hostů.“ Zamračil se a dodal: „Kdyby tě Danny na svoji svatbu pozval, určitě by mi o tom pověděl.“

„Já... hm...“ Ucítila, jak jí tváře planou zahanbením. „Viděla jsem v místních novinách zprávu o tom, že Danny bude mít svatbu u svatého Augustýna. Kostely jsou otevřené všem a každý má právo přijít na každou svatbu, která se v nich pořádá. Chtěla jsem Dannymu a jeho nastávající popřát vše nejlepší do společné budoucnosti.“

Nikovy oči se zúžily. „Je mi divné, žes věděla, že je to Dannyho svatba. V místních novinách totiž ve svatebním oznámení spletli jeho a moje jméno.“

„Pověděla mi to babička.“ V duchu se za lež zastyděla. „Rose je ve styku s tvou babičkou a Iris jí taky pověděla o Dannyho svatbě.“ Vysunula bradu a přiměla se Nikovi podívat do zamyšlených očí. Doufala, že z jejího držení těla vyzařuje více sebedůvěry, než kolik jí právě cítí. Útroby se jí svíraly, srdce tlouklo jako o závod a v podbřišku ucítila takovou naléhavost, až musela přitisknout nohy k sobě.

„Takže jsi opravdu nepřišla jen proto, abys mě znovu viděla?“ protáhl výsměšně Nico.

„Jistěže ne. Jaký bych mohla mít důvod k tomu, abych tě chtěla znovu vidět?“ Cítila, jak před ním podvědomě couvá, a nevěděla, co by si počala, kdyby

si domyslel pravdu. „Od našeho katastrofálního manželství už přece uplynula spousta času.“

„Neřekl bych, že bylo přímo katastrofální,“ zamumlal a dokonale ji tak připravil o poslední zbytky dechu. „Byly v něm přece i světlé chvíle.“ Jeho hlas teď zněl tak svůdně, až jí zamrazilo. „Některé *velmi* světlé chvíle.“

„Tím myslíš, když jsme byli v posteli?“ Chtěla, aby to znělo ironicky, slova jí ale ze rtů splynula jako smyslné zašeptání. Nervózně si olízla rty špičkou jazyka a zkusila odhadnout, kdy přesně k ní Nico přistoupil tak blízko, že se jejich těla téměř dotýkala. „K udržení manželství je ale potřeba daleko víc než jen horký sex.“

Usmál se a Siennu popudilo, že ho její slova pobavila. Když ale hned nato promluvil, nebylo v jeho hlase po žertování ani stopy a v očích mu divoce blýskalo. „Byli jsme spolu jak dynamit, ne, *cara*?“

„Nech toho,“ odsekla vzdorovitě a snažila se přehlédnout, jak jí poskočilo srdce při vyslovení zdobněliny, kterou ji kdysi pravidelně častoval.

Zvedl ruku a zlehka jí sklouzl po tváři špičkou ukazováčku. Chtěla ucuknout, ale zjistila, že to nedokáže. Připadalo jí, jako by byla k podlaze přilepená a její svět se scvrkl na modř jeho očí. Vše v jejím okolí rázem přestalo existovat a Sienna zažila pocit, jako by v kostele, kde si kdysi slibovali lásku až za hrob, zbyli jen oni dva.

Sklonil k ní hlavu tak, aby jejich rty dělila sotva šířka palce. „Jsi ještě nádhernější, než jakou si tě pamatuju, Sienna.“ Vyslovil její jméno tak něžně, že znělo jako pohlázení. „Musím se ptát, proč jsem tě vlastně nechal odejít.“

Kouzlo rázem pominulo. Trhla sebou a uskočila od něj tak prudce, až bokem narazila na okraj lavice. „Spal jsi se svou sekretářkou,“ vyhrkla a ucítila, jak jí duši znovu zaplavuje bolest a ponížení, které tehdy

cítila. „A nenechal jsi mě odejít, rozhodla jsem se tě opustit!“ Teprve když uslyšela, jak se její hlas odráží od stěn kostela, uvědomila si, že poslední slova vykřikla.

„Aha, Sienna, tady jsi,“ ozval se zpoza Nikových zad tichý hlas.

Vyhlédla za jeho záda, a když spatřila jeho babičku Iris, která seděla na invalidním vozíku, na chvíli si přála, aby se pod ní otevřela zem a ona se do ní propadla hanbou. Jestli ale Iris Mandevilleová její poslední slova slyšela, nedala to na sobě znát.

„Moc ráda tě zase vidím, Sienna,“ pokračovala upřímně Iris. „Jak se vede Rose? Už celé měsíce jsem s ní nemluvila.“

Sienna se začervenala a proklála Nika tvrdým pohledem. Snadno si domyslela, že právě hloubá, jak se mohla dozvědět o tom, že má dnes svatbu Danny, když se to její babička nemohla dozvědět od Iris a její zprávy pocházely z novin, ve kterých bylo křestní jméno uvedené nesprávně.

„Teď, když je Rose v Yorku a já musím jezdit na tomhle krámu, se s ní už nemůžu vídat tak často, jak bych chtěla,“ pokračovala Iris a poklepala dlaní na područku vozíku. „Kvůli své proklaté artritidě se skoro nemůžu hýbat, jinak mi celkem nic není,“ odpověděla na otázku dříve, než ji Sienna stačila vyslovit.

Obrátila se k vnukovi a pokračovala: „Domenico, pátrají po tobě kvůli fotkám. Nemůžu na vozíku ze schodů před hlavním vchodem, ale v zákristii je plošina pro vozíčkáře. Sienna, byla bys tak laskavá a dovezla mě k autu? Hobbs s ním zezadu předjede ke kostelu. Měla mi pomoci Jacqueline, ta ale samozřejmě nechce chybět na fotkách.“

Sienna už přítomnost Nikovy matky mezi hosty postřehla. Jacqueline Mandevilleová odjakživa milovala, když mohla být středem pozornosti, a její

výstřední klobouk ozdobený pavím pérem jednoduše nebylo možné přehlédnout. Sienna si vzpomněla, že na její svatbě měla tchyně dramatický úbor v barvě slonové kosti, vedle kterých vypadaly její svatební šaty jako laciná konfekce z obchodního domu.

Mrzutě vzpomínala, jak mladá, nejistá a naivní tehdy byla. Svatební šaty byly střižené tak, aby skrývaly její těhotenské břicho. Bylo to vcelku zbytečné, protože všichni v kostele i ve vesnici stejně věděli, že je s Nikem v naději.

Přiměla se nechat minulost minulostí a nuceně se na Nikovu babičku usmála. „Ale jistě, samozřejmě vás k autu odvezu.“

Za jejími zády zaklapaly další kroky, po kterých se ozval nazlobený hlas: „Nico, všude tě hledám. Fotograf chce udělat skupinovou fotografii a Victoria už je na pokraji zhroucení, protože jsi zmizel a jedné z družiček se dělá špatně od žaludku.“ Danny zmlkl a vytřeštil oči. „Sienna? Ohromně ti to sluší.“

„Ahoj, Danny,“ zamumlala a nevědomky se zamračila. Nemohla si nevšimnout zájmu, který bleskl v očích bývalého švagra. Když uvážila, že je ženatý sotva pět minut, připadala jí jeho pozornost krajně nemístná.

Věděla, že je Danny stejně jako jeho bratr nenapravitelný sukničkář. Byl o rok starší než ona a v době, kdy ještě oba chodili na střední školu, si s ním někdy vyšla. Nebylo to ale nic vážného a od chvíle, kdy poprvé spatřila jeho bratra, měla oči jen pro Nika.

Znovu bezděky sklouzla pohledem k Nikovi. Když v jeho očích spatřila majetnický záblesk, zastavilo se jí srdce. Jen matně vnímala další Dannyho slova.

„Musím říct, že jsi ta poslední, koho bych tu dnes čekal, Sienna,“ poznamenal.

„Jen jsem přišla do kostela...,“ začala neobratně a ucítila, jak se červená. Když jí hned nato Nico položil paži kolem pasu, ztuhla.

„Sienna je tady proto, že jsem ji sám pozval,“ oznámil Nico bratrovi. „Neuvedl jsem ji na seznam svých hostů, protože do poslední chvíle nebylo jisté, jestli bude moct tento víkend cestovat do Yorkshiru. Naštěstí pro mě jí to ale vyšlo a mohla ti přijít na svatbu.“

Co to tu Nico hraje? Uvědomovala si, že ji teď Danny i Iris zvědavě pozorují, její pozornost ale cele patřila Nikovi, který k ní právě skláněl hlavu.

V mžiku z jeho očí pochopila, že ji chce políbit. Rozum jí napovídal, že by od něj měla uskočit a s křikem prchat, jako by jí za patami hořelo, věděla ale, že to neudělá. Nikdy se vedle něj nedovedla zařít tak, jak jí radil rozum.

Otevřela pusu, aby Dannymu vysvětlila, že rozhodně není Nikův host. „Inu, vlastně...“

Zbylá slova utlumil Nikův polibek. Zmocnil se jejích rtů a zpustošil je tak naléhavě, až se jí z toho zatočila hlava. Jeho paže ji svírala jako ocelový pás a ve způsobu, jakým zaryl prsty do jejího citlivého boku, bylo cosi výmluvně vlastnického.

Rozum jí znovu napovídal, aby se od něj odtáhla a důrazně se ho optala, co myslí, že právě dělá. Její tělo ale znovu bez sebemenšího náznaku odporu podleгло síle vyzařující z jeho rtů. Znovu si připadala jako osmnáctiletá dívka na prahu ženskosti, znovu stála uprostřed větrného vřesoviště a podléhala divoké vášni, kterou v ní Nico probudil.

Rozevřela rty a oplátila mu polibek. Zachvěla se a její tělo rozpoznávalo každý jeho dotek, každý úder jeho srdce.

Pak ale slastné opojení vyprchalo stejně rychle, jako přišlo. Nico zvedl hlavu, a když se mu zmateně zadívala do očí, spatřila v nich tvrdý záblesk, po kterém jí tělem proběhla vlna studu.

Zamrzelo ji, jak snadno před ním kapitulovala. Zkusila odhadnout, jestli se vůbec někdy poučí